

Συνεδρίασε, το μεσημέρι της Παρασκευής 11/6 η Εκτελεστική Επιτροπή του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, προκειμένου να αποφασίσει τα επόμενα βήματά του, σε σχέση με το αντεργατικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης της ΝΔ, το οποίο τελικά θα τεθεί προς ψήφιση, την Τετάρτη 16 Ιούνη.

Μετά την επιτυχία της απεργίας στις 10/6, με τα ανεβασμένα απεργιακά ποσοστά, τις ογκώδεις συγκεντρώσεις, τις μαχητικές απεργιακές φρουρές, η αγωνιστική και απεργιακή κλιμάκωση στις 15 και 16 Ιούνη είναι κάτι παραπάνω από επιβεβλημένη και αυτονόητη.

Ωστόσο στην συνεδρίαση του ΕΚΑ οι δυνάμεις της ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ, ομάδα Βασιλόπουλου) και της ΠΑΣΚΕ παρά τα προηγούμενα παχιά λόγια περί κλιμάκωσης με νέα απεργία (επιχειρήματα που χρησιμοποίησαν για την ακύρωση της απεργία στις 3/6) καταψήφισαν την πρόταση για την απεργία στις 16/6. Έτσι το Εργατικό Κέντρο Αθήνας αποφάσισε κατά πλειοψηφία στάση εργασίας 1-5 και απογευματινό συλλαλητήριο για εκείνη την ημέρα.

Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήθηκαν από τον υποταγμένο συνδικαλισμό ήταν φαιδρά. Χαρακτηριστικά ειπώθηκε ότι «δεν σηκώνουμε δεύτερη απεργία χωρίς την ΓΣΕΕ», «μια απεργία που δεν θα πετύχει θα είναι οπισθοδρόμηση» κ.ά.

Την απεργία στις 16/6 υπερασπίστηκαν μόνο η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ-ΕΚΑ) και η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ. Εξάλλου συνδικάτα του ΠΑΜΕ έχουν ήδη εξαγγείλει απεργία για τις 16/6, (για να δούμε).

Επιπλέον νωρίτερα, είχε συνεδριάσει η Εκτελεστική επιτροπή της ΑΔΕΔΥ, χωρίς να πάρει καμία απόφαση, «αναμένοντας» τάχα τις αποφάσεις από το ΕΚΑ και την ΓΣΕΕ. Ήταν προφανώς ένα blame game ανάλογο με αυτό της αναστολής της απεργίας στις 3/6. Για αυτό εξάλλου ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν «και με τον αστυφύλακα και με τον χωροφύλακα», όπου άλλα έλεγε στο ΕΚΑ και άλλα στην ΑΔΕΔΥ.

Η πρόταση των παρεμβάσεων στην ΑΔΕΔΥ ήταν για 48ωρη αγωνιστική και απεργιακή κλιμάκωση.

Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στο ΕΚΑ ευθυγραμμίζονται απόλυτα και χωρίς προσχήματα με την απεργοσπαστική τακτική της ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και της ΓΣΕΕ και προσπαθούν να αποκλιμακώσουν τον αγώνα κατά του αντεργατικού νομοσχεδίου.

Εξάλλου ο Γιώργος Κυρίτσης, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην βουλευτής εξήγησε κυνικά την γραμμή: «Το εργασιακό νομοσχέδιο Χατζηδάκη μαθηματικά θα ψηφιστεί όσο μαζική και αν είναι η απεργία. Οι εργαζόμενοι πρέπει να στηρίζουν τις πολιτικές δυνάμεις που όχι μόνο θα αντιπαλέψουν αλλά και που μπορούν να αλλάξουν αυτούς τους αντεργατικούς νόμους ως κυβερνητική πλειοψηφία».

Λίγες μέρες μετά η ΑΥΓΗ έρχεται να συμπληρώσει πιο τολμηρά: «Και να μας ψηφίσετε, μην περιμένετε και πολλά. Θα θέλουμε (λέμε τώρα) αλλά δεν θα μπορούμε». (δείτε και [εδώ](#)) Είναι απορίας άξιο πάντως γιατί οι Συριζαίοι εξακολουθούν να τουιτάρουν **#τι_ψηφίσατε_ρε_μαλάκες**.

Η απεργοσπαστική τακτική των δυνάμεων του υποταγμένου συνδικαλισμού ενθαρρύνεται και από την γραμμή του ΠΑΜΕ -ΚΚΕ που ακολουθεί σε κρίσιμες καμπές το σχεδιασμό της ΓΣΕΕ, με αποκορύφωμα την ακύρωση της απεργίας στις 3/6. Η επένδυση σε κοινοβουλευτικές λογικές (πχ κομματικές συγκεντρώσεις του ΚΚΕ, υποστήριξη από τα συνδικάτα σχεδίων νόμου) ρίχνει νερό σε μύλους που αλέθουν το κίνημα. Η στάση του απέναντι στην ΠΕΝΕΝ και σε όσους επέμεναν στην απεργία στις 3 Ιούνη με επιχειρήματα ανάλογα με αυτά του εργοδοτικού συνδικαλισμού και των ΜΜΕ, δυσκολεύει την αναγκαία πανεργατική απεργιακή κλιμάκωση. Ας ελπίσουμε ότι από αυτή την εξέλιξη θα βγάλουν όλοι τα αναγκαία

συμπεράσματα.

Παρά τις προσπάθειες αποκλιμάκωσης του υποταγμένου συνδικαλισμού, το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα στο εργατικό κίνημα προτείνει και επιμένει στην γραμμή αγωνιστικής έντασης και απεργιακής κλιμάκωσης με ορίζοντα τις 16/6.